

Лист излази према потреби

Рукописи, претплате и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzernogortza“ Neully-s-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукописи се невраћају. Печатена писма се не примају.

Цена је листу за француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр. Појединачни број 10 сантима.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro

GLAS TZERNOGORTZA

(La Voix du Monténégro), paraissant actuellement à Neully-sur-Seine, suivant les exigences du service.

ON S'ABONNE AU BUREAU DU JOURNAL :

9, Rue Ancelle, Neully-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France

un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.

Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају:

Први пут, за сваку ријеч или број, петитивом, по 10 сантима: (за огласе, из истих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цијене.

За ријечи, шаре или празнине, које се примају простор једнога, два или више петитивних редова, плаћа се према том колики простор заузимају: сваки запремени ред рачуна се као 8 ријечи.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ШТО СЕ СПРЕМА У ШТОКХОЛМУ

Када год се досад ратовало, свагда је било и људи, који су мислили само о Миру; чим је букнуо рат, још у јесен 1914., писало се и расправљало се о том: како ће се рат морати „убрзо“ завршити, јер модерно ратовање биће тако страховито да уопште неће моћи ни потрајати, по да ће се већ послје неколико недеља ријешити ратна срећа, и како ће се спријечити некоришено крвопролиће; итд. итд. Од тада па до данас није се престајало прижељивати мир. И ово ће да се наврши трећа година, а пламен рата, не само што се не утишава, по — напротив! Букти све већма и неутрални народи ступају међу зараћене, (Енглези овог пролећа јавише свему свијету: Ми тек сада и почињемо право ратовање, јер тек сад смо се потпуно опремили и наоружали како треба. Америка пак предвиђа и чини припреме за рат од — три године. И, крај свега тога, у позадини рата непрекидно се говори и пише, дебатује се, агитује се и погађа се о — миру.

Разумљиво је да се другаче говорило о миру досада, а другаче се говори данас. Како је гордо писала њемачка штампа још до прије пола године, како ће се широм свијета зацарити „њемачки мир“, Pax germanica, којим ће Берманци „умирити“ и укротити народе, — а како данас скромно и, некако као „прозубе“ помињу свој побједоносни мир.

Према данашњем ратном стању, разликују се два супротна гледишта на мир, двије теорије о миру, и о њима хоћемо да проговоримо.

Једно је мишљење, да би сад одмах требало прекинути непријатељства и — што прије то боље — склопити мир, мир без икакве измјене и поправке претходнога стања. Мир који неће водити рачуна ни о оним рушевинама ни о оним варварским нејединама... Мир, а да нико не сноси одговорност за рат и да нико не плати и не наплати неизмијерне ратне трошкове и почињену штету. Војске да оставе оружје, па да се разиђу домовима! Такав мир, мир на пријемац, почеле су проповиједати екстремне социјалисте у неутралним трима Сјеверним Краљевинама. Те жеље и снови шведских и норвешких запосељака, који су далеко изван домаћина наших заплета и нашег размарувања, па и не знају што је смисао овом рату, не би имали значаја, ни би смо обрађали пажњу на њих, да те идеје у потпуно вријеме нијесу почеле налазити присталица међу руским и њемачким социјалистима. И, што је најглавније, и сами мјеродавни политички кругови у Њемачкој и Аустрији интересују се данас и симпатичну са тим идејама шведским. Од

свег срца радо пустили су своје социјалисте да путују у Шведску, да учествују у социјалистичком конгресу који ће се одржати у Штокхолму. Сва њемачка штампа, на подстицај берлинске владе, заузима се и агитује свим могућим средствима да што више руских социјалиста привуче у Шведску, да их задобије за конгрес и да их наведе — на штокхолмске идеје (право речено: да их наведе на танак лед). Што је пак прави циљ њемачких социјалиста и онијема који их из Берлина подстичу — то се добро зна у свима савезним земљама!

Нашло се и међу француским социјалистима занесених глава, које би пошле у Штокхолм, али француска јавност их тако једнодушно осуђује, да од тога путовања као да неће бити ништа. Цијела свијетска штампа дигла се против социјалистичког конгреса, који треба 30. маја да се отвори у Штокхолму, јер данас је свему свијету јасно да оно, што би се ондје хтјело постићи, јесте погајна жеља Њемачке и Аустрије: да се по сваку цијену сад прератне рат, само да се тијем добије времена да се поште и одахне. То је оно што би хтјело и руски министар Штајн, који је ту недавно изрече у сабору: „Чим се рат заврши, одмах нам ваља поставити оружје. Морамо Њемачку начинити још силнијом и способнијом да побједе све своје непријатеље“. (Значи: само нам дајте времена да починемо, и мира, макар и преко Штокхолма, па ћемо се још боље оружати...) А тек Аустрија, како би жудно прихватила овај мир скандинавски! Чуда ради, напомињемо вијест која је јуче стигла у Париз, да ће у конгресу учествовати и два представника „босанско-херцеговачке социјалне демократије“.

Друго мишљење о миру ово је: Мир хоћемо и ми. Али хоћемо мир, који ће проићи као резултат овога рата. Мир, који ће се остварити на новој равнотежи народа и који ће на тој реалној основи стално почивати. Овај рат је јасно показао гдје су услови будућем миру свијетском: први услов је уништење прекојерног наоружања и милитаризма руског који убија слободу развића народа. Једино та њена наоружаност била је у стању овако страховито узнемирити свијет. Њемачку треба силом разоружати, јер њеним међународним обавезама поштен свијет више не може вјеровати. Нијесмо против мира, али нећемо да нам заобилазним путем долази из Шведске, него да га склопе сами зараћени народи. Ниј у Штокхолм и тамо, кришом, војскама иза леђа, мучил, „фуртимаши“ утврђивати мир, то би значило: њи на руку Њемачкој и припремати нове ратове у будућности.

Због свега тога, и огромна већина социјалиста одриче се конгреса и одбија позив у Штокхолм, јер „то

је опасна замка Виљемова“, као што изјављују америчке социјалисте. Разлог је имала и америчка влада што је забранила издавати пасоше оној неколицини који хтједоше у Штокхолм. Ни већина руских социјалиста неће на конгрес: „Нећемо засједати за сто за којим сједи Шајдеман, агенат њемачког империјализма и милитаризма“.

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

ПОСЉЕДЊЕ НЕДЕЉЕ

24. априла — 7. маја — 1. (14.) маја

Политичка изјава руских Козака. — Петроградски дописник парискога „Тана“ јавља:

Заступници дванаест козачких дивизија, на свом скупу у Петрограду, објављују ову изјаву:

„Унутрашње тешкоће и грађански рат који нам пријети, уништили би слободу руску; не смје се допустити да уговори који вежу Русију са нашим Савезницима буду објављени, јер то би ишло у корист само непријатељима и шпунима Русије. Наша отаџбина мора часно изићи из овога рата. Ни по којој цијени нећемо дати да се закључи какав засебан мир“.

Козаци даље изјављују да би свака изјава управљена противу Привремене Владе била издајство отаџбини, и изражују своје повјерене истој влади, радничком пак комитету само као органу контроле. Затим Козаци изјављују жељу да руска влада даде изјаву да Њемачка има бити приморана да успостави независност и независност земљама које је упропастила, а те су земље Белија, Србија, Пољска, Румунија и Црна Гора.

Осим тога, 55 официра и војника Девете армије, изаслани да се упознају са стањем у Петрограду и муниционим фабрикама, као и да саопште јавности шта жели Девета армија, дали су изјаву која има 35 тачака, од којих је ова најважнија: „Побједа Њемачке довела би у питање опстанак Русије; ве за са Савезницима апсолутно је потребна, да би се могло борити противу завојевачког духа наших непријатеља“.

Са солунског фронта. Јутрошњи Matin од 14. маја доноси допис команданта Civrieux о значају потоних војних операција:

„Осим чисто војничких успјеха, позиције које су заузеле у Македонији, омогућују великом дијелу савезничке војске веома погодне здравствене прилике за идуће лјето. Те прилике много су погодније но што су биле оне у којима је, у вардарској долини, савезна војска подржала годину 1916.“

Битољска равница лежи 600 метара изнад морске површине. Ријека Черна и њене притоке мочварне су, али од западне стране дижу се огромне планине које су равне швајцарском брду Риги. Како је наша војска заузела ту планину, то ће се између чета у рав-

ници и чета у планини моћи успоставити саобраћај веома користан по здравствено стање.

Тако и талијанске чете, у углу Черне, држе планине које достижу висину од 1050 м.

У висовима око Могленце Срби логорују у правим алпским крајевима, кришним и шумовитим. Висораван Добропољска достиже висину од 1800 метара; висови Вјетреника узвишенији су од врхунца наше Јуре.

Од Могленце до Вардара, висином од 700 м., пружа се гора између два ријечна басена, и ту је логор француско-грчких чета.

Једино се још британска војска налази у равници, али се надамо да ће и она успјети да, прије по што почну велике врућине, заузме положаје у гори на западу Дорјанског језера и по странама Вјеласице планине“.

Аговање. У листу који аустријске власти издају у Биограду, Beogradске Novine, објављена је прокламација гувернера у Србији, у којој се, као што телеграфичну француским листовима, каже ово:

„Посљедњи покушаји инсуреције (побуне) у Србији показао је сваком како ће се у будуће поштити са сличним покушајима. Сјесно своје силе, генерално гувернерство опомиње народ српски да се одсада ништа не даје наводити на такве несмислене покушаје. У интересу је самога народа да се држи мирно и да се безусловло покорава... Сваки покушај који би ишао на то да изазове буну против постојећих власти биће без икакве милости угушен у самом почетку; сваки перед биће смјеста оцемогућен, и то, о трошку српскога народа...“

Ко властима проваже бунтовника, добије награду од 2000 круна; ко донесе или покаже лешину бунтовника, добија 1000 круна; ко иде на руку аустријским властима, било денунцијом, било на други који начин, добија 500 круна“.

Изјава Привремене Руске Владе, упућена ових дана руском народу, гласи овако:

„Примајући се власти, Влада је добро знала какав терет прима на себе. Узела је тај терет, уздајући се при том у слогу народа, какав бјеше ових дана, у слогу у питању стварања једне слободне Русије. Што скорији сазна Уставодавне Скупштине, увођење у живот начела правде и једнакости, стварање демократске самоуправе, проширење грађанских права на све војнике али уз придржавање реда и дисциплине, наставак борбе за отаџбину у тврдој вези са Савезницима, — ето то је био програм у ком је била изражена воља народна, и на основу тог програма основала се Влада која је у себи сјединила све странке, и уз тај програм је пристала и сва земља.“

Ова влада се закледа да ће извршити вољу народну; ма да је на управу тек кратко вријеме, народ може пресудити да ли је своје обвезе испуњавала.

Поред њена рада, који је посветила питањима која се тичу живота народнога и одбране земље, питањима као

што су побољшање транспорта и финансија. Влада је радила на реформама које ће обновити Русију на начелима слободе и једнакости: проглашено је помиловање, укинута је смртна казна, проглашена је равноправност свих народности и вјера, зајамчена је слобода збора и договора. Ради се на реформи општинске самоуправе, и то, на основу широко демократског. Објављени су декрети односно муниципалних и војних избора; тако ће се исто ускоро објавити и декрети односно земства, окружних управа, судова и власти мјесних, и административног права.

Израђују се правила о изборима за Уставодавну Скупштину, и према тим правилима, имаће и мушки и женски бирачи право директног, једнаког и тајног избора.

Питање војне реорганизације биће изведено у духу демократске реформе а по угледу на установе какве имају најсложободнији народи.

Влада је прогласила народном имовином зато, како старо тако и овогдишње, и осигурала је раздобутога живота. Да би се аграрне реформе извеле, припрема се централни одбор и мјесни одбори. Како је стаовиште Владе и питању народности, види се најбоље према оном што је учињено за Финску и за Пољску.

Влада хоће да поведе своју спољну политику на томе што ће се наставити слободу народа, нити ће водити рат за освајање, нити ће ратовати против провијерене демократије, и на тај начин мисли постићи мир који ће се цврсто оснивати на независности народа.

Влада не крије народу тешкоће и сметње на које је ипак рад напона. Немогуће јој је објавити, да су се те тешкоће потоних дана умножиле. Влада сматра себе извршиоцем и чуварем воље народне; не тражи заштиту у материјалној сили, већ у моралној снази. Отказо је на управу, никад није изневјерила ове принципе, нити је и једна кап крви народне проливена њеном кривицом; Влада никад још није покушала да силом спречи ток идеја политичких.

По несрећи и е опасности по слободу, стварање нових социјалних веза, из којих народ треба да црпи нову снагу, није ишло у корак са распадом старог режима. Под таквим околностима, а како Влада хоће да приђега старим принципима, које је стари режим употребљавао кад му је требало објавити своју власт, тешкоће с којима Влада има да се бори постале су готово нестварљиве.

Пред Русијом се јавља страшно унутрашњег рата, анархије и пропасти слободе. Има у историји примјера из којих се види како су народи из Слободе задугали путем грађанског рата и анархије у мрачну Реацију. Русија народ не смје поћи тим путем.

Да би се одржала и да би се ојачала слобода, извојевана по цијену проливане крви народних синова. Припремена Влада анегује на свакога да се сваки заузме да се утврди власт која ствара и која чува слободу. Нека би сви, којима је слобода Русије драга, подражавали ту власт покоравајући се и извршујући своје дужности према свима.

Од своје стране, Влада ће се на све снаге трудити и наставити што је почела. Прошириће свој састав и примиће у своје друштво представнике свих радних и твараљачких сила народних, из оних које досада још нијесу директно учествовале у управи земље.

Грађани! Судбина Русије је у вашим рукама. Без вас и без ваше помоћи, Влада је немоћна; а са вама и са вашом помоћу, она ће вас повеести великој будућности која чека Русију.

Кад већ Слобода не може постојати без уређене силе, хоћете ли да се сила овог новог режима, који сте ви и створили и очували, ослаба на вашу унутрашњу дисциплину и на вашу драговољну покориност?

Будете ли сви сложни удружени око те силе, која је дјело ваше, и омогућите ли јој извршавање свију оних права која јој ви признајете, ви ћете тијем дати тој сили снагу и потребан авторитет: да Ру-

сија слободу очува потпуно и неповредиво, све до оног дана кад народ, одлучен у својој Уставодавној Скупштини, узме сам собом властину.

Друм Солун—Адрија. Corriere della Sera јавља да је ових дана довршен аутомобилски друм за војску, што ће веома користити војничким операцијама Савезника на солунском фронту. Од Солуна се право вози до пристаништа Санти—Кваранта на Јадранској обали. Пут води преко Флорине; дуг је 450 километара; возња у аутомобилу траје 30 сата. — Радње овог пута извршила је француска и италијанска војска. Велик значај друма је у том што се транспорт за војску солунског фронта неће одсад морати довозити у Солун морем, куда је било опасно путовати због непријатељских сумарца.

Уставодавна руска скупштина. Руска влада је именovala одбор од 11 чланова, коме је дужност да изради правила за изборе народних представника у Уставодавну Скупштину. Скупштина, која ће Русији дати нов устав, биће сазвана, држи се, најдаље у септембру.

Зашто је суђен Шћепан Грђић, народни посланик у босанском Сабору? — Суђен је за двије кривце: прва му је кривица, што је у саборској сједници 14. маја 1914. остао сједећи док је предеједник саопштавао вијест о оздраљењу Франц-Јосифа; друга му је кривица, што је у „жалбени“ сједници 28. јуна (по убиству Фердинанда) дошао у одијелу отворене боје и што није кликуо „Слава му!“ — За та два своја... злочинства, Грђић је осуђен на 14 мјесеца тешке тамнице и плаћање свих судских трошкова.

Личне вијести. Г. Косто Лукић, директор осигуравајућег друштва Ресна за Црну Гору, редован члан црногорског Црвеног Крста, свршио је ових дана на римском универзитету педагошки курс. Честитамо.

† **Јово Томановић,** родом из Боке которске, дугогодишњи уредник и издавач „Српског Родолуба“ који је излазио у Њујорку, умро је ових дана у парижском болничком у Сјевној Америци. Међу америчким Србима популаран је уживао велики углед, као један од тамошњих првака народних. Према Црној Гори гајио је свагда велике симпатије, као и сви честити синови наше Боке. Оставља супругу и петоро незбринуте дјеце. Вјечан му помен.

Смрт у заточењу. Из Болдогасона јављају да је ондје преминуо Митар Ђуров Кнежевић, из Глухог Дола. 1912. похитао је из Америке са великом дружином да се стави отаџбини на расположење. Велики рат затекао га је болесни у Бечу на дијетењу. Заточење у Угарској сломило је његово вежско здравље; умро је у 27. години. Вјечан му помен.

Преврат у Солуну. Јављају из Солуна 6. маја:

Велик народни збор у Солуну абацио је с пријестола краља Константина и династију. Више од 40.000 душа учествовало је на том збору код Бијеле Куле. Народ бурно поздравно Венецелоса и његову владу. Предеједник општине солунске предложио је био да се свргне само краљ Константин, као главни кривац тешкога политичког стања у које је Грчка запала, али збор је захтијевао да се абаци и његова династија.

Ријечи Венецелоса. Велики политичар грчки рекао је француском новинару:

„Ја нијесам хтио стварати неку нову државу, већ једино, што сам хтио, то је да војну снагу грчку ставим на расположење Савезницима. На то смо били обвезани ранијим уговорима. — Најкривнија ствар о којој се данас ради, јесте то да се побиједе Нијемци и Бугари, па тек онда имаће се одлучивати каква ће бити даља судбина Грчке.

Писмо папе Бенедикта. Папа је упутно својем првом државном доглавнику писмено које се тиче мира. Још кад се напричала прва година рату, папа је предузимао кораке код зараћених сила да

би се ублажиле ратне страхоте али његово заузимање бијаше узалудно. „Зараћене државе“, вели папа у писму, „длажно је страховит вихор који је умножио рушевине и несреће. На ипак, у неочекиваном боју који нам цијепа душу, пролијевајући горке сузе због страхаота које један другом задају зараћени народи, ми ипак имамо наду у мир. Занеста, жеља за миром постала је свеошита, и ми се надамо да ће и владе поустити савјетима умјерености. И тако, надамо се да није више далеко дан када ће се сви људи, синови истог оца, опет почети гледати као браћа“.

Бојеви у ваздуху. У првих седам дана мјесеца маја оборили су француски авијатичари 25 немачких ероплана, а 51 немачки ероплан пао је на француско земљиште. Гласовити капитан Гипенмер, коме је тек двадесет и двије године, оборио је два немачка ероплана и тијем извојевао своју 37. и 38. побједу у ваздуху.

Конференција централних сила. Јављају из Амстердама да из Беча долазе вијести како ће министри спољних послова, — немачки, аустријски, турски и бугарски, — у року од 15 дана у Бечу или Будимпешти одржати конференцију и да ће на тој конференцији доијети по даље ратовање веома важна рјешења.

Големи издаци. Енглески министар финансија Бонар Ло подио је у парламенту извјештај којим нише нових 12 и по милијарди франака у име ратних трошкова. Том приликом је рекао да Велика Британија има дневно издатака на ратне сврхе 186.250.000 франака!

Амерички хирурзи на европским фронтима. Хиљаду хирурга крећу из Америке за Европу. Прати их многобројно особље.

1000 дана рата. Ниједна од њих војни новијета доба није трајала дужи времена по данашњи рат.

Руско-јапански рат трајао је 575 дана, шпанско-амерички .. 597 .. кримски рат .. 732 .. јужноафрички .. 962 ..

Колико је војске у Нијемаца. Гласовити војнички стручњак највећег енглеског листа „Тамс“ у Лондону, Репингтон, овако цијени количину немачке војне снаге: 4.500.000 на различним фронтима; 500.000 служби у саобраћају; 1.000.000 у различним службама у позадини рата.

Пазите, страни поданици! Поновно обраћамо пажњу наших поданика на расписе Француске Владе, који смо у 10. броју „Гласа Црногорца“ саопштили. Сваки стран поданик има, почевши од 2. (15.) маја, тражити карту Идентитета, која ће им служити као перми-де-секур.

Који бораве у Паризу, пријављиваће се по латинском азбуичном реду и то, они којима презимена почињу словом А до слова I имају се пријавити од 15. до 25. маја, слово J до R од 25. маја до 5. јуна, слово R до Z од 5. до 15. јуна по и.

Који станују у 1. и 8. варошном кварту (arrondissement) пријављују се у 26, rue d'Anjou; који у 2. и 3. кварту пријављују се у 10, rue 4-Septembre; 4. и 12. квартал општини (mairie) четвртог кварт; 5. и 13. квартал у 29, rue de l'Estrapade; 6. и 14. квартал у 6bis, rue Campagne-Première; 7. и 15. квартал у општини Седмог кварт; 9. и 18. квартал у 45, rue Taitbout; 10. и 19. квартал у 32, rue de Bondy; 11. и 20. квартал у општини Двадесетог кварт; 16. и 17. квартал у општини Шеснаестог кварт.

СЛУЖБЕНИ ОГЛАСИ

НА ЗНАЊЕ

У поштанској станици налазе се ове неподигнуте поштомарке:

Преноручена писма са адресом: Лазар Дедијер, Буро Татар, Буро Мијовић, Марко Станишић, Видак Томеш, Васо Липовина, Андрија Мрваљевић, Јевто Спасић, Анто Б. Миланић.

Проста писма и дописнице: Мило Р. Орландић, Симо Вуковић, Р. Јанковић за Радоша Р. Ракочевића, Митар М. Данчевић, Р. Ракочевић, Р. Ракочевић, Никола Томовић, Милош Ј. Поповић, Мико С. Јоветић, Илија Радуновић, Благога Т. Пешић, С. Гвозденовић за Јанка Станића, М. Павичић (пошиљалац A. V. Rolier), Илија Пејовић, М. Н. Текић, Лука М. Михаљевић, Ристо Ј. Лекић, Ристо П. Лекић, Драго Јаредић, Андрија Вукићевић, Михајло М. Бошковић, Ј. С. Земан, Милосав Јовановић, Никола Павловић, Илија С. Пшепановић, Тришко Диегета, Видак Симовић (пош. Петар Симовић), Саво Поповић (пош. Василиј Константиновић), Миодраг Петровић, Нико Перазић, Шпиро Радоман (пош. Илија Радоман), Марко Кнежевић, Милош Спасојевић (пош. Војислав Спасојевић), Воја Мрваљевић (пош. Војидар Вуковић), Милан Степановић, Ристо Ковачевић, Душан Ратковић, Ј. Поповић, Саво Драговић, Маринко Вуковић, Буро Тичић, Visotti Stefano, Миладин Зечевић, Јово Максимовић, Бојо Војевић, Богдан Поподић, Петар Марковић, Лазо Вуковић (три писма), Бошко Ристић, и Мило Радловић.

Сви именовани могу лично примити своје поштомарке или послати адресе па ће им се спровести.

Из Поштанско-телеграфског Одјелјења кр. Министарства Грађевина. Број 689. — Неји код Париза 27. априла (10. маја) 1917.

ОГЛАС

19. јула 1916. у 11 часова прије подне умро је у марсељској болници Марко Радовић, стар 26 година, сељак, нежењен, родом из Паштровића, и сахрањен 21. јула 1916. год. на гробљу Св. Петра, carré 17, tranchée 14, parçait 13 (извод из протокола умрлих општине марсељске од 11. новембра 1916. г. Бр. регистра 6. Бр. а. 428).

Инвентар о заоставштиниостављен је 26. јула 1916. Иста се састоји: из покретности (рублије и халдине) вриједних апроксимативно 60 перпера, и готовине: динара 1150 (хиљаду сто педесет), лира италијанских 20 (двадесет) и франака француских 52 (педесет и два).

За куратора оставише постављен је г. Александар Рајнвајн са Цетиња, сада додијељен кр. цр. Бенералном Консулату у Марсељу.

Позивају се сви који претендују на наслеђство било на основу законца или тестаментца, да својепријаве поднесу Бенералном Консулату у Марсељу.

Позивају се и сви повјериоци трајбине, којих је по закону дужна намирити заоставштина, односно наслеђници, да исте безодвлично пријаве.

Поменути интересенти могу ставити сходне предлоге односно управе оставишке имовине и обезбјеђења њихових права.

Из канцеларије Министарства Правде, 25. априла 1917. Бр. 25-1917. Неји код Париза.

12. број Гласа Црногорца. Париз, 1. (14.) маја 1917.

Уредник, професор Перо Богдановић
Le Gérant: Edmond LUQUIN
Imprimerie Universelle, J. A. Cassagnol, directeur
48, Rue Claude-Vaillaux, Paris (2e)

СИТНИ ОГЛАСИ

Марко Мијатовић, кројач из Бобова, округ плевлански, тражи свога рођака Јовицу Мијатовића, који се од дужег времена налази у Сјеверној Америци, и моли свакога ко би што о њему знао, да јави на адресу: Marko Mijatovitch, Paris (rue Cujas 18).

Ко има да прода „Горски Вијенац“ у издању проф. Решетара нека се, уз понуду цијене, изволи пријавити администрацији листа.